

س نیسان • وصایای شهدا

لیلا حسین پور

کارشناس ارشد زبان و ادب فارسی

با اینکه این دلنوشته‌ها جزء متون ادبی به شمار نمی‌ایند، از نظر ادبی قابل بررسی هستند؛ زیرا از احساسات عمیق و خالص این اسطوره‌ها سرچشمه گرفته‌اند و می‌توان آن‌ها را جزء متون‌های غنایی به حساب آورد و آرایه‌های ادبی‌شان را مورد بررسی قرار داد. برای این منظور تعدادی از وصایای شهدای شهرستان دزفول به صورت تصادفی انتخاب شده‌اند و تشبیه به عنوان پرکاربردترین آرایه در این متون، مورد بررسی قرار گرفته است.

تشبیه

شهدا برای ابراز احساسات در زمینه‌های مختلف و برای اینکه سخنانشان در دل و ذهن مخاطبان اثر کنند، آرمان‌های خود را در قالب تشبیه در وصایای خویش گنجانده و کلامشان را خیال‌انگیز کرده‌اند. تشبیه همانند دانستن خیالی کسی یا چیزی به کسی یا چیزی دیگر است و این یکسان دانستن دو چیز ناهمگون، راز زیبایی تشبیه است:

«تشبیه مانند کردن چیزی است به چیزی، مشروط بر اینکه آن مانندگی مبتنی بر کذب باشد نه صدق، یعنی ادعایی باشد نه حقیقی» (شمیسا، ۵۹: ۱۳۷۰)

تشبیهات موجود در وصایای بررسی شده به شرح زیر است:

نمای و فرآن

شهدا بانمای و قرآن، پیوندی تنگاتنگ و ناگسستنی داشتند و به مدد این امور، شیطان نفوس خود را مهار می‌کردند و به حوار حق نزدیک‌تر می‌شدند. تعابیری که در وصایای آن‌ها در این زمینه دیده می‌شود گواهی بر این ادعاست. قرآن کتاب آدم‌سازی و جلسات قرآن همان

چکیده

دوران هشت سال دفاع مقدس یکی از برهه‌های مهم در تاریخ جمهوری اسلامی ایران است. استان خوزستان و شهرستان دزفول با داشتن بیشترین تعداد شهدا، سهم عمده‌ای در این نبرد ایفا کردند و برای همیشه بر تارک تاریخ درخشیدند. شهدا ذخایر معنوی و فرهنگی ملت اسلامی ما هستند و همه ما مدیون جان‌فشنایی‌ها و فداکاری‌های آن‌ها هستیم؛ لذا برای معرفی و شناساندن هرچه بیشتر این عزیزان آرایه تشبیه در وصایای آنان مورد بررسی قرار گرفته است. دلنوشته‌های شهدا به دلیل برخورداری از فرهنگ ایثار، شهادت و عشق می‌توانند جزء متون‌های غنایی محسوب شوند و نشان‌دهنده احساسات عمیق و خالص این رادمردان هستند

کلیدواژه‌ها: وصیت‌نامه، شهید، دزفول، تشبیه**مقدمه**

شهادت، حقیقتی ارزشمند و مقدس است که بزرگی و عزت را برای جامعه به ارمغان می‌آورد و شهدا انسان‌های آزاده و قهرمانی هستند که در راه هدفی والا و مقدس جانشان را در طبق اخلاص نهاده و تقدیم آستان حضرت دوست نموده‌اند. آنان با خونشان درخت تناور اسلام را آبیاری کرده، مقاومت و شکوفایی را تا ابد برای دیگران تضمین نموده‌اند.

مجموعه سخтан، اهداف و انگیزه‌هایی که در وصایای آن بزرگ‌مردان تاریخ معاصر ثبت شده، میراث معنوی این دوران پرافتخار است. بند بند این وصایا می‌تواند احساس، عقیده، شور و عشق رادمردان رزم‌منده را به تصویر کشد.

جبهه است.

شهید محمد رضا خوشکام از کتاب قرآن به عنوان «کتاب آدم‌سازی» نام برد و از همگان خواسته است که به این کتاب توجه نموده از رهنمودها و مطالب آن به عنوان چراغ راه خود استفاده نمایند. همچنین سفارش کرده جلسات قرآن- که به تعبیر وی بزرگ‌ترین جبهه است- حفظ شوند تا تمامی مستکبران عالم به لرزه درآیند.

«امیدوارم که بیشتر به قرآن، این کتاب آدم‌ساز، بچسبید و قرآن را چراغ راه خود قرار دهید (...) شیرین کلام اینکه جلسات قرائت قرآن مکانی است که انسان قرب و منزلتی خاص به پروردگار پیدا می‌کند و بزرگ‌ترین جبهه‌ای است که تمامی استکبار و استعمار جهان را به لرزه درمی‌آورد و شکرگزار این نعمت الهی باشد.»

نماز ستون دین است.

روایت معروف «الصلاح عمود الدین» از پیامبر(ص) محور توصیفات رزم‌دگان درباره نماز است. شهید غلامعلی حسن بنواری نماز را ستون دین دانسته و به دوستانش سفارش کرده است تا نماز را به پا دارند: «دوستان، (...) نماز که ستون دین است آن را به پا دارید.»

نماز گوهر است.

شهید یوسفعلی دوستزاده نماز را گوهر تعبیر کرده و بیان نموده که نماز از اساسی‌ترین درس‌هایی است که انسان را به خدا رساند و در بطون آن همه‌چیز حتی جهاد و شهادت وجود داشته و در زندگی آدم تأثیر مستقیمی دارد: «در اسلام ما، تشیع ما عزیزترین گوهرهایی که به بشیریت داده است، حیات‌بخش ترین قواینی که تاریخ حیات را تکان داده است و می‌دهد و خدایی‌ترین درس‌هایی که تا خدا بالا می‌رود و در آن جهاد و شهادت نهفته است همان نماز است.»

نماز و دعا سلاح مؤمن است.

در روایات، دعا به سلاح تشییه شده است. بر همین اساس، شهدا همگان را به شرکت در دعاها، به خصوص دعای کمیل، دعوت نموده‌اند. شهید مهرعلی رحیمی در وصیت خود از نماز و دعا به عنوان سلاحی برای مؤمنین یاد می‌کند و بر آن است که این نماز و دعا است که موجب می‌شود انسان به پیروزی برسد: «به شما توصیه می‌کنم

که در مساجد نماز جماعت، نماز جمعه، دعای کمیل و غیره را ترک نکنید؛ زیرا با این دعاهاست که به پیروزی می‌رسیم و نماز سلاح مؤمن است.»

نماز جمعه سنگر است

شهید غلامحسین پورلطفی از نماز جمعه به عنوان سنگر یاد کرده و سفارش کرده که سنگرهای نماز جمعه و مدرسه‌ها پر شود: «سنگرهای نماز جمعه و مدارس را پر نموده، در مجالس دعا شرکت کنید.»

مسجد

مسجد در وصایای شهداء، جایگاهی والا دارد. چراکه آنان برای رفتن به جبهه‌ها در مساجد تربیت و آماده می‌شدند. همچنین مسجد را مکانی برای جهاد با نفس خود و نزدیانی برای رسیدن به معشوق حقیقی می‌دانستند و با مانند کردن مسجد به امور مریبوط به جبهه و جنگ، بر اعتقادشان به آن تأکید کرده‌اند.

مسجد رفتن، جهاد کردن است.

شهدا مسجد رفتن را به میدان جهاد رفتن تشییه کرده‌اند. شهید محمد بهروان در وصیت خود از برادرانش خواسته تا زیاد به مسجد بروند و این کار را مانند جهاد کردن دانسته است.

«برادران به مساجد زیاد بروید که زیاد به مسجد رفتن همچون جهاد می‌باشد.»

مسجد سنگر است.

شهید یوسفعلی دوستزاده در ضمن وصیت خود از مساجد به سنگر تعبیر نموده و سفارش کرده است که مساجد حفظ شوند: «برادران، مسجد سنگر است؛ سنگرهای را حفظ کنید.»

شهید حمید مریدی هم بهترین راه شناختن اسلام را حضور در مساجد و حفظ جلسات قرآن دانسته و از مساجد

حضرت علی(ع) بودند و توانستند یکی پس از دیگری راه خونین خود را به بهترین شکل ممکن طی کنند:

«علی(ع) (... فرزندان با ایمان خود را به جانشینی انتخاب کرد. فرزندان او چون حسن و حسین(علیه السلام) و دیگر فرزندانش ناخدای انقلاب سرخ شدند و یکی پس از دیگری راه خود را به نحو احسن طی نمودند.»

ولایت فقیه، روحانیت، امام
ولایت فقیه و روحانیت به ویژه حضرت امام خمینی(ره) نقش والایی در پیشبرد اهداف انقلاب اسلامی داشته و عامل تحول معنوی مردم ایران و روزمندگان در جبهه‌های هشت سال دفاع مقدس را می‌توان مرهون شخصیت حضرت امام(ره) دانست. این امر در وصایای شهدا از جایگاه و منزلت ویژه‌ای برخوردار است؛ تا جایی که شهدا با تشبیه ولایت‌فقیه و روحانیت به امور مختلف، تأثیرشان را بیشتر جلوه داده‌اند.

ولایت فقیه میوه‌ای بارور است.
شهید حسن ناجی‌دزفولی از ولایت‌فقیه با عنوان میوه‌ای بسیار بارور نام می‌برد که هدیه و ارمغان انقلاب است: «ولایت فقیه - که ادامه‌دهنده راه انبیا و عظام است - گرانبهاترین و ثمره‌بخش‌ترین میوه‌ای است که انقلاب خون‌بارمان به ارمغان آورده است.»

روحانیت چراغ است.
شهید عبدالرحمن موسایی روحانیت را چون چراغی دانسته که راهنمایی کشور و ملت را بر عهده دارد و همه مردم وظیفه دارند از آنان پیروی کنند: «ملت ایران از روحانیت مبارز پیروی کنید که آن‌ها چراغ و راهنمای این مملکت هستند.»

روحانیت بازوی اسلام است.
شهید قاسم سلیمانی روحانیت را بازوی توانی اسلام می‌داند و از همکان به خصوص خانواده‌اش خواسته تا ز روحانیت و امام(ره) پیروی نمایند.
«تا آخرین قطره خون خود از اسلام عزیز و روحانیت گرامی - که نماینده اسلام هستند و به اسلام نیرو می‌بخشند و بازوی توانی اسلام هستند - و از امام‌مان و رهبرمان امام‌Хمینی این پدر بزرگوار پیروی کنید.»

به عنوان سنگر یاد نموده است:

«مردم! (...) بدانید که بهترین راه شناخت اسلام، در سنگر مساجد بودن و حفظ جلسات قرائت قرآن در مساجد است.»

پیشوایان هدایت

شهدا پیشوایان هدایت را الگو و اسوه خود در این زندگی چندروزه دنیا و کشتی نجاتی برای رهایی انسان از چنگ شیطان و رسیدن به رستگاری حتمی می‌دانند. تشبیه‌های به کار رفته در این زمینه گواهی بر این ادعاست.

حضرت محمد(ص) کشتی نجات است.

شهید ناصر پاکنژاد از رسول اکرم(ص) به عنوان کشتی نجات یاد می‌کند و زندگانی در سایه لوازی آن حضرت را از نعمت‌های بزرگ خداوند می‌داند. ایشان در دعای خود از معبودش می‌خواهد که همه در قیامت با حضرت محمد(ص) محسور شوند و به برکت نور ایشان روسفید گردد.

«تنفس در زیر چتر محمد و آل محمد - صلی الله علیه و آله - در لواز این کشتی نجات از نعمات عظیم پروردگار می‌شمرم و از این جهت حمد و سپاس می‌کنم و از خداوندی که ما را در چنین برهه پربرکتی زندگی بخشید و از او خواستارم که ما را همگی با ایشان محسور فرماید و قیامت همگی از نور ایشان منور و روسفید باشیم.»

مجموعه

سخنان، اهداف
وانگیزه‌هایی
که در وصایای
آن بزرگ‌مردان
تاریخ معاصر
ثبت شده، میراث
معنوی این دوران
پرافتخار است

ائمه معصومین(ع) معدن هستند.

در جایی دیگر از وصیت شهید ناصر پاکنژاد، ائمه معصومین به معدن مانند شده‌اند. ایشان خواستار آن می‌باشد که همگی به جانشینان به حق خداوند تمسک جویند و حتی یک لحظه از ایشان و راهشان جدا نشوند تا مشمول رحمت حق قرار گیرند:

«با اتصال به معدن عظمت و جانشینان به حق خداوند تعالیٰ یعنی معصومین - علیهم السلام - متمسک باشید. لحظه‌ای از ایشان نبرید از ایشان دور نشوید، یادشان و ذکرشان را همیشه بر زبانتان داشته باشید تا خداوند همیشه با نظر رحمت مخصوصش به شما بنگرد.»

امامان تا خدایان انقلاب سرخ هستند

شهید علیرضا پورنگس از امامان به عنوان ناخدايان انقلاب سرخ یاد می‌کند که جانشینان

امام پرچم هدایت و ریسمان نجات است.

شهید فخرالدین هاشمی نسب در ضمن معرفی حضرت امام خمینی (ره)، در وصیت خود از ایشان به عنوان ریسمانی برای نجات و پرچمی برای هدایت نام برده است و او را نشانه بزرگ خداوند برای انسان‌ها می‌دانند:

«او (امام) سراسر ایثار در راه مکتب و مردم است. او پرچم هدایت است و ریسمان نجات و آیت بزرگ خدا بر اهل جهان.»

امام مسکن دردهاست.

شهید علی عیدی شرف‌آبادی امام را مسکن و آرام‌بخشی برای دردهای خود معرفی کرده و دلیل این سخن را این‌گونه بیان نموده که دیدن امام او را به یاد خدا می‌اندازد:

«درباره امام چیزی نگویم چون او را خیلی دوست دارم و او مسکن دردهای من بود؛ زیرا وقتی چهره او را می‌دیدم به یاد خدا می‌افتدام.»

امام چراغی پر فروغ است.

شهید علیرضا ساکی با ذکر این مطلب که امام همچون چراغی نورانی بوده، خاطرنشان کرده است که اگر نورانیت ایشان راه را پیش روی ما روشن نمی‌کرد ما همچنان گرفتار فساد و تباہی بودیم؛ «اگر سایه امام بتشکمان، این فرزند حسین بن علی (ع)، بالای سر ما نبود و اگر این چراغ پر فروغ جلو راه ما قرار نمی‌گرفت، ما هنوز زیر بار ستم و فساد خاندان پهلوی بودیم.»

امام قلب است.

شهید محمد بهروان امام را به قلب عاشقانی مانند کرده است که برای کربلای حسین می‌تپد و پیروزی را در پیروی کردن از فرامین ولایت‌فقیه و امام می‌داند: «برادران از امام این قلب تپیده عاشقان کربلا پیروی کنید که پیروزی در پیروی کردن از ولایت‌فقیه است.»

آیت‌الله خامنه‌ای سکان دار کشتی جهان اسلام است.

شهید حسن سلیمی راد از آیت‌الله